

Win50020

รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

Model of Information Tourism Management
Amphur Matha, Lampang Province

*¹⁾ ศุภลักษณ์ วงศ์คำตัน สุมิตรา แสนดีะ อนุชา มาลัย บุญทวรรณ วังวอน *²⁾

*¹⁾ คณะวิจัยในโครงการ *²⁾ หัวหน้าโครงการวิจัย

หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

E-mail: boontawan_w@hotmail.com

บทคัดย่อ

โครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะจังหวัดลำปาง เกิดจากความร่วมมือของชาวบ้านในอำเภอแม่ทะที่ได้รวมกลุ่มกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาข้อมูลศักยภาพ แหล่งท่องเที่ยว และศึกษารูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว โดยมีชาวบ้าน ตัวแทนชุมชนองค์กรท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐ ตลอดจนภาคีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้คงอยู่ต่อไปโดยผ่านกระบวนการวิจัยเพื่อท้องถิ่น ด้วยกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) รวมถึงการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT การสังเกตการจัดเวทีเสวนา และเวทีประชาคม โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้รูปแบบ การจัดการข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ซึ่งท้ายที่สุดประชาชนเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์

การศึกษาครั้งนี้ ภายใต้อุปกรณ์การท่องเที่ยวบนพื้นฐานชุมชนอำเภอแม่ทะ จำนวน 10 ตำบล วิธีการดำเนินงาน มี 7 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การเตรียมทีมงานและเครื่องมือในการเก็บรวบรวมคณะวิจัยได้ประสานทีมงาน ภาคีภายในชุมชน เพื่อประชุมวางแผนในการทำงานร่วมกัน รวมถึงจัดแบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบในการสร้างเครื่องมือในการลงชุมชน (2) เก็บข้อมูลทุติยภูมิของอำเภอแม่ทะ โดยการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล กับทีมวิจัย ได้แก่ คณะนักวิจัย อาจารย์ที่ปรึกษา ตัวแทนกลุ่มอาชีพ และภาคีภายในชุมชน ร่วมกันสำรวจบริบทและทำการรวบรวมข้อมูลชุมชนและแหล่งท่องเที่ยว (3) ร่วมวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบทชุมชน (4)

จัดเวทีประชาคมในระดับอำเภอ (5) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการแบบมีส่วนร่วม (6) จัดระบบสารสนเทศ และ (7) สรุปและบริหารจัดการข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมของอำเภอแม่ทะ

จากการสำรวจพื้นที่ การจัดเสวนากลุ่มย่อย และเวทีชาวบ้านซึ่งเป็นภาคีที่เกี่ยวข้องร่วมกันวิเคราะห์ และศึกษาสถานการณ์ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะ พบว่าในภาพรวมของอำเภอแม่ทะมีจำนวนตำบลทั้งหมด 10 ตำบล ได้แก่ (1) ตำบลแม่ทะ (2) ตำบลคอนไฟ (3) ตำบลวังเงิน (4) ตำบลนาคร้าว (5) ตำบลสันคอนแก้ว (6) ตำบลหัวเสือ (7) ตำบลน้ำโจ้ (8) ตำบลบ้านบอม (9) ตำบลป่าตัน และ (10) ตำบลบ้านกัว โดยมีบริบทชุมชน ดังนี้

1. สถานการณ์ด้านข้อมูลการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะ หลังจากที่ได้ทำการร่วมวิเคราะห์ข้อมูลและค้นหาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะนั้น คณะผู้วิจัยได้จำแนกประเภทของการท่องเที่ยวบนพื้นฐานข้อมูลเชิงทฤษฎีภูมิของแหล่งท่องเที่ยวได้ 6 ประเภท คือ (1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ (2) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (3) แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร (4) แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น (OTOP) (5) แหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนสถานหรือโบราณวัตถุ และ (6) แหล่งท่องเที่ยวประเภทกลุ่มหรือองค์กรชุมชน

นอกจากนี้สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวในปัจจุบันนี้ พบว่านโยบายรัฐบาลเป็นปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้แหล่งท่องเที่ยวมีโอกาสในการเจริญเติบโต อาทิ งบประมาณที่สนับสนุนและที่ผ่านมานั้น เมื่อได้รับเงินมาพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่ชาวบ้านก็จะร่วมกันทำกิจกรรมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว จึงทำให้เกิดกิจกรรมหลากหลาย เช่น กลุ่มกล้วยอบ กลุ่มแกะสลัก กลุ่มจักสาน กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ แต่พอนานไปงบประมาณเหล่านั้นได้หมดลง ชาวบ้านเจอปัญหา คือ การขาดสภาพคล่องการบริหารจัดการ ไม่เป็นระบบสมาชิกกลุ่มจะเกี่ยงกันรับผิดชอบ และไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเหมือนสมัยก่อน จึงทำให้แก้ไขปัญหาได้ไม่ดีเท่าที่ควร

2. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยวอำเภอแม่ทะที่ผ่านมา พบว่าจะมีชาวบ้านอำเภอแม่ทะเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้นที่รู้ว่าแม่ทะมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทอะไรบ้าง (เนื่องจากตนเองมีความสนใจ) แต่ในภาพรวมแล้วไม่ได้สนใจที่จะทำการพัฒนาเท่าใดนัก หรือแม้แต่บางคนก็ยังไม่รู้เลยว่าแม่ทะมีแหล่งท่องเที่ยวอะไรบ้าง เพราะขาดข้อมูล

3. แนวทางในการจัดรูปแบบการจัดการข้อมูลด้านการจัดการท่องเที่ยวมีความเป็นไปได้ เนื่องจากอำเภอแม่ทะ เป็นพื้นที่หนึ่งซึ่งมีศักยภาพด้านทรัพยากรทางธรรมชาติที่หลากหลาย หากได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากนโยบาย ของรัฐบาลและหน่วยงานภาคท้องถิ่น (อบต.) แล้วก็จะอาจจะพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ได้เช่นกัน เพราะทุนเดิมของอำเภอแม่ทะในด้านสภาพพื้นที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคที่มีความเชื่อมโยงอยู่เดิมแล้วพร้อมที่จะรองรับนักท่องเที่ยว

172

4. ปัญหา หรืออุปสรรคด้านการท่องเที่ยว จากการสำรวจและการจัดเวทีเสวนากับผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียภายในชุมชน คณะผู้วิจัยสรุปข้อมูลได้ดังนี้

4.1 ชุมชนอำเภอแม่ทะมีแหล่งท่องเที่ยวที่โดดเด่น อันได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศาสนสถานจำนวนมากและค่อนข้างมีศักยภาพ แต่ในภาพรวมแล้วบนพื้นฐานของการวิเคราะห์ข้อมูลจากการลงพื้นที่พบว่าชุมชน ไม่เห็นความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเท่าใดนักหรืออาจมีบ้าง แต่ก็ยังเป็นเพียงบางหมู่บ้านเท่านั้น ซึ่งยังไม่ใช่ในระดับตำบล สังเกตได้จากแต่ละตำบลมีวัดจำนวนมาก แต่ยังไม่มีการบูรณปฏิสังขรณ์หรือมีการดูแลเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควรจากคนภายในชุมชน

4.2 ไม่มีศูนย์กลางของข้อมูลด้านแหล่งท่องเที่ยวในแต่ละตำบล หรืออาจจะมีบ้างภายในหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น แต่เป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบัน

4.3 การมองต่างมุมของหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคท้องถิ่น ส่งผลให้แผนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวระดับตำบลไม่เกิดขึ้นหรือไม่เป็นไปตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริงทำให้ขาดเจ้าภาพในการดำเนินงานการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอแม่ทะพอสมควร

อนึ่ง อำเภอแม่ทะในภาพรวมมีสภาพภูมิศาสตร์ โดยเฉพาะเส้นทางคมนาคมสะดวก การมีวัดอุทิศจำนวนมาก แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของภูมิภาคบนฐานความโดดเด่น และความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และความเป็นไทยลือชื่อของชุมชนอำเภอแม่ทะ รวมถึงการใช้พื้นที่อย่างคุ้มค่าโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร พืชผลทางการเกษตรที่มีความอุดมสมบูรณ์ และสำหรับแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนสถานมีจำนวนมาก แต่ชุมชน ไม่เห็นความสำคัญเท่าใดนัก อีกทั้งยังไม่ได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรชุมชนภายในท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง รวมถึงการหาแนวทางในการสนับสนุนการรวมกลุ่มของชุมชนในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ อย่างชัดเจน

บทสรุปสำหรับบริบทชุมชนอำเภอแม่ทะโดยรวมแล้วผลการวิเคราะห์ศักยภาพอำเภอแม่ทะทั้ง 4 ด้านพบว่า (1) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลายโดยเฉพาะด้านโบราณสถานและศาสนสถาน (2) ด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกมีพร้อมสามารถรองรับการท่องเที่ยวได้มีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงไปยังพื้นที่อื่นๆ ที่ใกล้เคียงกับจังหวัดลำปางได้ (3) ด้านการบริการ โดยเฉพาะด้านที่พักหรือโฮมสเตย์ยังไม่มีความพร้อมเท่าใดนัก และ (4) ด้านการตลาดท่องเที่ยวยังไม่มีมีการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควร

คำสำคัญ รูปแบบการท่องเที่ยว การจัดการข้อมูลการท่องเที่ยว การท่องเที่ยว
การจัดการท่องเที่ยว

Win50021

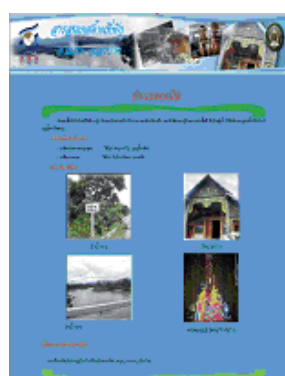
รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านที่พักสำหรับ นักท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง

นที กุลจิตตินุญญา วิรุณรัตน์ อุปละ นรารัตน์ วัฒนเศรษฐกุล
จารุวรรณ ลิ้มปี่ไพบูลย์
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
E-mail :jaruwan017@hotmail.com

บทคัดย่อ

โครงการรูปแบบการจัดการข้อมูลด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปางมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาและสืบค้นข้อมูลด้านที่พักและพัฒนา รูปแบบการจัดการข้อมูลด้านที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ซึ่งจะทำให้การค้นหาข้อมูลด้านที่พักของอำเภอแม่ทะ จากการมีส่วนร่วมของชุมชนต่าง ๆ นำมารวบรวมเป็นข้อมูลแสดงถึงตำแหน่งที่ตั้งของที่พัก ค่าใช้จ่ายในการเข้าพัก รูปแบบ ลักษณะของที่พัก ภาพบรรยากาศของที่พักการเชื่อมโยงเส้นทางการเดินทางจากสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ ในอำเภอแม่ทะไปยังที่พัก ข้อมูลเหล่านี้จะถูกรวบรวมเก็บไว้ใน ลักษณะของฐานข้อมูลด้านที่พักเพื่อรวมไว้เป็นเครือข่ายของคลังสมองด้านการท่องเที่ยวของ จังหวัดลำปาง แล้วจัดทำเป็นเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านที่พักของอำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปางให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปและนักท่องเที่ยว เป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ นักท่องเที่ยวที่วางแผนจะเข้ามาท่องเที่ยวในอำเภอแม่ทะ ยังเป็นการดำเนินงานที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดลำปางในด้านการท่องเที่ยว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้ เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต่อไป

คำสำคัญ ที่พัก ท่องเที่ยว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง การจัดการ

การศึกษาศักยภาพ ความเข้าใจและทัศนคติ ด้านการท่องเที่ยวของภาคีในพื้นที่ อำเภอภูเรือ จังหวัดเลย

ไชยพร ไพรเขตต์ พิษณุ โฉมนคร วีระชน แสงศรีเรือง

ปนัดดา ชินอ่อน พรกมล ระหาญนอก

สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

E-mail: prahannok@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของอำเภอภูเรือ จังหวัดเลย (2) ศึกษาความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติด้านการท่องเที่ยว ของชุมชนอำเภอภูเรือ จังหวัดเลย กลุ่มตัวอย่างและประชากรที่ใช้ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่รับผิดชอบของอำเภอภูเรือ ร้านขายของที่ระลึก กลุ่มแม่บ้าน นักท่องเที่ยว ประชาชน ปราชญ์ท้องถิ่น ดำเนินการวิจัยโดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสานของการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า อำเภอภูเรือจังหวัดเลย มีองค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว ด้านที่พักมีความหลากหลาย มีเส้นทางคมนาคมที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ได้สะดวก มีสิ่งดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมะ และแหล่งท่องเที่ยวประเพณีวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการท่องเที่ยว ที่สามารถตอบสนองตามความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น กิจกรรมปั่นจักรยาน แคมป์ปิ้ง ชมวิว เดินป่า ตกปลา พายเรือ นวดสปา ชมการสาธิต การเกษตร สันทนาการ รักษาสัตว์ เป็นต้น และมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีค่าการประเมิน ศักยภาพด้านความร่วมมือในท้องถิ่นมีความสำคัญสำหรับการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 38 และในด้านทัศนคติด้านการท่องเที่ยว พบว่าชุมชนอำเภอภูเรือ มีทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ในประเด็นองค์การบริหารส่วนตำบลควรรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว มีความดีสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 88.9 ประเด็นที่มีความดีต่ำสุดคือ ผลประโยชน์ส่วนใหญ่ที่ได้จากการท่องเที่ยว จะตกอยู่กับคนภายนอก ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์น้อยมี คิดเป็นร้อยละ 35.9

คำสำคัญ การท่องเที่ยวอำเภอภูเรือ ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ความเข้าใจและทัศนคติ
ด้านการท่องเที่ยว

Win50023

การศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดเลย เพื่อการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

A Study of Tourism Resource Capacity :
A Case Study of Maung Loei District, Loei Province
for Managing Sustainable Tourism

นางสาวรุ่งอรุณ กุลพรม⁽¹⁾ นางสาวจริยาพร ประภาการ⁽²⁾ นางสาวรุ่งนภา สิงห์ทองบุญ⁽³⁾
และผู้ช่วยศาสตราจารย์ไทยโรจน์ พวงมณี⁽⁴⁾
ผู้วิจัย⁽¹⁻³⁾ และ หัวหน้าโครงการ⁽⁴⁾

(1-3) สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

(4) สาขาวิชาศิลปกรรม ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาบริบทชุมชนและบริบทด้านการจัดการท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดเลย (2) เพื่อศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยว อำเภอเมือง จังหวัดเลย (3) เพื่อศึกษาศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวของอำเภอเมือง จังหวัดเลย (4) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวอำเภอเมือง จังหวัดเลย ใช้กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มแบบบังเอิญจำนวน 155 คน แบบสัมภาษณ์ ใช้เทคนิคเจาะจง จำนวน 10 คน การสนทนากลุ่มใช้เทคนิคเจาะจงจำนวน 7 คน และการสัมภาษณ์เชิงลึกใช้เทคนิคเจาะจง จำนวน 34 คน คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรม SPSS for Window เพื่อหาค่าเฉลี่ย(Means) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Stand Deviation) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำบรรยาย ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ผลการศึกษา พบว่า ผลการศึกษา พบว่า 1) ด้านบริบทอำเภอเมืองเลย พบว่า อำเภอ

เมืองมีคำขวัญว่า “ผ้าฝ้ายมีชื่อ เลื่องลือครกหิน ถิ่นยางพารา งามตาอ่างน้ำหมาน สืบตำนาน หมู่บ้านแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง” มีที่ตั้งอยู่ที่ว่าการอำเภอเมืองเลย ถนนจรัสศรี ตำบล กุดป่อง อำเภอเมือง จังหวัดเลย มีพื้นที่ทั้งสิ้น 1,480.49 ตารางกิโลเมตร ทิศเหนือติดกับอำเภอ เชียงคาน ปากชม ทิศใต้ติดกับอำเภอวังสะพุง นาด้วง ทิศตะวันออกติดกับอำเภอนาด้วง ทิศตะวันตกติดกับอำเภอกู่เรือ ท่าลี่ มีจำนวนประชากรหนาแน่นที่สุดรวมทั้งสิ้น 117,671 คน 2) ด้านบริบทการบริหารจัดการท่องเที่ยว พบว่า สภาพการจัดการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง ในด้านการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้าน การประชาสัมพันธ์ตามลำดับ 3) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า มีทรัพยากรการท่องเที่ยว ที่พบจากการศึกษาจำนวน 41 แหล่ง แยกเป็น ทรัพยากรการท่องเที่ยวธรรมชาติจำนวน 9 แหล่ง และทรัพยากรที่มนุษย์สร้างขึ้นจำนวน 32 แหล่ง 4) ด้านการประเมินศักยภาพของทรัพยากร การท่องเที่ยว พบว่า กลุ่มทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติมีผลการประเมินในระดับสูง จำนวน 3 แหล่งคือ วนอุทยานภูผาล้อม อ่างเก็บน้ำห้วยน้ำหมานตอนบน อ่างเก็บน้ำห้วย กระทิง กลุ่มทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น มีผลการประเมินอยู่ในระดับสูง 8 แหล่ง คือ เทศบาลเมืองเลย ศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ วัดศรีวิชัยนาราม วัดศรีสุทธาวาส หมู่บ้านวัฒนธรรมนาอ้อ งานกาชาดดอกฝ้ายบานมะขามหวาน 5) ด้านแนวทางการพัฒนาศักยภาพทรัพยากร การท่องเที่ยว พบว่า (1) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันพัฒนาและค้นหาทรัพยากร การท่องเที่ยวใหม่ (2) ต้องมีนโยบายและแผนการดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมทรัพยากร การท่องเที่ยวเก่าและใหม่ (3) ต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว (4) ต้องมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (5) ต้องสร้างศักยภาพของคนในชุมชนและ อำเภอเมืองทุกระดับด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจ การพัฒนา การอนุรักษ์ การดูแลรักษาและ การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว

คำสำคัญ บริบทชุมชน ทรัพยากรการท่องเที่ยว ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว การประเมินทรัพยากรการท่องเที่ยว การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Win50024

การพัฒนาเว็บไซต์ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว โดยการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง อำเภอภูเรือและอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย

Development of Tourism Database Website with
Participation of Local Managerial Bodies in Loei Province

พิษณุ คำเชื้อ¹⁾ เกศราพร จันทดวง¹⁾ และ สุนีย์ ชันไชศรี¹⁾ และ สมยงค์ สีขาว^{*2)}
ผู้วิจัย¹⁾ และหัวหน้าโครงการวิจัย^{*2)}

1) นักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ชั้นปีที่ 4

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2) รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

E-mail : j_somyong@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) รวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของ อำเภอเมือง อำเภอภูเรือ และอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย 2) พัฒนาเว็บไซต์การท่องเที่ยว เพื่อให้หน่วยงานในท้องถิ่น ได้มีช่องทางในการนำเสนอข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นของตน และ 3) เป็นแนวทางในการสร้างเครือข่ายการจัดการความรู้ด้านการท่องเที่ยวระหว่างหน่วยงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเลย ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้น บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความพึงพอใจของภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความประสงค์ที่จะนำข้อมูลด้านการท่องเที่ยวสถานที่ใหม่ ๆ ในท้องถิ่นของตนขึ้นประชาสัมพันธ์บนเว็บไซต์ที่พัฒนาขึ้น

คำสำคัญ เว็บไซต์ฐานข้อมูลการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น การมีส่วนร่วม

การศึกษาเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติเพื่อ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : วนอุทยานภูผาล้อม จังหวัดเลย

The Study of Natural Trail for Sustainable Tourism : A Case Study of Phuphalom Forest Park, Loei Province

พัฒน์พงษ์ สีสานแก้ว ชัยวัฒน์ หาญดี จักรพงษ์ ศิริสม ศักดินาภรณ์ นันท์
โปรแกรมวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
E-mail:Sakdina007@hotmail.com*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อม อำเภอเมือง จังหวัดเลย และเพื่อออกแบบเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อม อำเภอเมือง จังหวัดเลย

โดยใช้วิธีการสำรวจทรัพยากรกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่จริง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและศักยภาพของพื้นที่ สังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อสื่อความหมายประกอบการออกแบบเส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อม ซึ่งการศึกษาสำรวจทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ที่คงมีเหลืออยู่ใช้วิธีการสำรวจแบบ line Plot System วางแปลงตัวอย่างชั่วคราว (Temporary Sampling Plot) กระจายทั่วไป และการศึกษาสำรวจทรัพยากรสัตว์ป่าในพื้นที่โครงการหรือใกล้เคียงใช้วิธีการสำรวจแบบ Petting ill

ผลการวิจัยปรากฏว่า เส้นทางเดินเท้าศึกษาธรรมชาติในพื้นที่วนอุทยานภูผาล้อมที่ได้ทำการออกแบบจำนวน 1 เส้นทาง รูปแบบเป็นเส้นทางเดียวที่เป็นทางมาบรรจบกัน (Single loop) ระยะทางยาว 1,563 เมตร ใช้ระยะเวลาในการเดินเท้าศึกษาในพื้นที่จริงเท่ากับ 45 นาที มีองค์ประกอบสถานที่สื่อความหมายธรรมชาติ สำหรับเยาวชนและประชาชนทั่วไป จำนวน 15 สถานที่ คือ สถานที่หนึ่ง “ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว” สถานที่ที่สอง “ไผ่ตบงชีป่าเบญจพรรณ” สถานที่ที่สาม “นกกินุญแห่งป่านกก่าแห่งพงไพร” สถานที่ที่สี่ “ความสัมพันธ์ของพืชอิงอาศัย” สถานที่ที่ห้า “สังคมเล็ก ๆ ของปลวกที่มีอิทธิพลยิ่งต่อป่า” สถานที่ที่หก “มอสพรมธรรมชาติที่ไม่

ได้มีเพียงความสวยงาม” สถานีที่เจ็ด “ไลเคนส์” สถานีที่แปด “ปุ่มปม” สถานีที่เก้า “โป่ง
สัตว์” สถานีที่สิบ “จุดเริ่มต้นของสายน้ำ” สถานีที่สิบเอ็ด “เฟิร์นบงบอกความอุดมสมบูรณ์”
สถานีที่สิบสอง “เห็ด” สถานีที่สิบสาม “พุ่มพองคันไม้” สถานีที่สิบสี่ “กษัยการ” สถานี
ที่สิบห้า “ถ้ำมหาราชจรรย์”

คำสำคัญ เส้นทางศึกษาธรรมชาติ การสื่อความหมาย การท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

การจัดการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

รามศรี พรหมชาติ วัชรพงษ์ ปักษา อนุชา รามิ รัศมี แซ่โป้ว

สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาถึงการจัดการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ 2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และ 3. เพื่อสร้างเครือข่ายภาคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต่างภูมิภาค

ประชากรที่ใช้ในการศึกษามี 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ใช้บริการนำเที่ยว กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บริษัทละ 50 คน และ 2. เจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ทั้งหมด ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 บริษัท บริษัทละ 1 คน มีวิธีการเก็บการศึกษาตามคำถามการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทย แบบสัมภาษณ์ และการประชุมระดมความคิดเห็นเจ้าของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ทำการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป (SPSS) เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และเขียนอธิบายเชิงพรรณนา ส่วนวิธีการศึกษาที่ใช้แบบสัมภาษณ์และการประชุมระดมความคิดเห็นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 15-24 ปี การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพลูกจ้าง / คนงาน / พนักงาน ไม่มีรายได้สถานภาพโสด มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางมาเอง. เนื่องจากมีความสะดวกเป็นอิสระ ไม่ยุ่งยาก สามารถแวะเที่ยวที่ไหนก็ได้ จำนวนครั้งเดินทางมาเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์มากกว่า 5 ครั้ง เดินทางด้วยรถส่วนตัว พักโรงแรม ผู้ร่วมเดินทางมากกว่า 10 คน มาเที่ยวกับกลุ่มที่ทำงาน ชอบเดินทางไปเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทผสมผสาน มีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางมาท่องเที่ยวคือ ประชุม / สัมมนา / อบรม / ศึกษาดูงาน จำนวนจังหวัดที่รวมอยู่ในการเดินทางท่องเที่ยวในแต่ละครั้งคือ 3 จังหวัด มีระยะเวลาพำนักรวมตามรายการท่องเที่ยว

ทั้งหมด 2 คั้น ระยะเวลาในการท่องเที่ยวที่เหมาะสมที่สุดคือ วันเดียว (ไปเช้า - เย็นกลับ) ระดับการได้รับข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ มีมาก ได้รับแหล่งข้อมูลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์จาก คู่มือเดินทางท่องเที่ยว บุคคลที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่อการเดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์คือ ครอบครัว มีความสามารถในการรองรับค่าใช้จ่ายอยู่ในระดับต่ำกว่า 3,000 บาท ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวมากที่สุดคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว

ผลการศึกษา การจัดการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ที่เหมาะสม

1. ควรจัดระบบการดำเนินงานในบริษัทนำเที่ยว ให้มีโครงสร้างที่ชัดเจน มีแผนผังองค์กร ที่เป็นระบบและเป็นทางการ คัดป้ายชื่อสำนักงาน เลขที่ใบอนุญาตการประกอบการให้ชัดเจนและสังเกตง่าย เพื่อที่ลูกค้าที่มาติดต่องานจะได้เข้าถึงบริษัทนำเที่ยวอย่างสะดวกรวดเร็ว และมั่นใจในการให้บริการ

2. บริษัทนำเที่ยวแต่ละแห่งจะต้องมีการวางแผนการจัดรายการนำเที่ยว การดำเนินการจัดรายการนำเที่ยว และการคิดราคานำเที่ยว ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของนักท่องเที่ยว ภายใต้งานสำคัญของความรับผิดชอบร่วมกันของทุกฝ่าย

3. ควรมีการจัดรวบรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวให้เกิดความหลากหลาย และเหมาะสมที่สุดเข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย

ผลการศึกษาการพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

1. ควรศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อรวบรวมสินค้าและบริการการท่องเที่ยวที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว อันจะทำให้ตลาดการท่องเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์เกิดความเติบโตอย่างต่อเนื่องมากขึ้น และเป็นไปในทิศทางที่ยั่งยืน

2. ควรมีการศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์และบริการทางการท่องเที่ยว เพื่อนำมาวางแผนในการจัดรายการนำเที่ยวให้ถูกต้องเหมาะสมกับกลุ่มตลาดเป้าหมายเฉพาะ ที่มีความต้องการพิเศษ

3. ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต้องศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวสามารถใช้สื่อต่างๆ ประสาทสัมพันธ์ข้อมูลไปยังนักท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ผลการศึกษาการสร้างเครือข่ายภาคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในจังหวัด และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวต่างภูมิภาค ได้แนวทางในการดำเนินการสร้างเครือข่ายภาคี และอุปสรรคในการสร้างเครือข่ายภาคี ดังนี้

1. การสร้างเครือข่ายภาคีต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อรวมกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องในลักษณะของชมรม หรือองค์กรความร่วมมือให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจร้านอาหาร ธุรกิจรถเช่า ธุรกิจสินค้าที่ระลึก หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน อาทิ ประชาสัมพันธ์จังหวัด ศูนย์การท่องเที่ยวกีฬา และนันทนาการ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นต้น

2. การสร้างเครือข่ายภาคีต้องมีการประสานงาน และบูรณาการทำงานร่วมกันในทุกขั้นตอนและกระบวนการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยทุกภาคส่วนต้องคำนึงถึงส่วนรวมเป็นสำคัญ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเองหรือเฉพาะบางองค์กรเท่านั้น

3. การสร้างเครือข่ายภาคีต้องทำให้เกิดความสมดุลของการประสานผลประโยชน์ร่วมกัน ควรมีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาเป็นตัวกลางในการสร้างเครือข่ายภาคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อกำหนดกรอบนโยบายและการดำเนินงานร่วมกัน ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

4. องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีบทบาทสำคัญ และมีส่วนรับผิดชอบโดยตรงของแต่ละจังหวัดจะต้องเป็นสื่อกลางในการประสานความร่วมมือการจัดตั้ง ชมรมหรือสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวระหว่างจังหวัดร่วมกัน เพื่อกำหนดกรอบนโยบายและการดำเนินงานของสมาคมผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวระหว่างจังหวัด ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และเกิดความยั่งยืน

Win50027

การพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหาร จัดการงานพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบล หนองคู อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

อานนท์ กุศลรัมย์ ฌัฐยา แพงแสน เพ็ญภา อนุพูน
วรพรรณ กิริรัมย์ อนันต์ ลิขิตประเสริฐ สมบัติ ประจักษ์สานต์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาบริบทขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอดีตและปัจจุบัน และศักยภาพด้านองค์กร รวมทั้งกระบวนการจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และแผนการดำเนินงาน 2) เสริมสร้างและจัดการการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการท่องเที่ยวและระบบการฐานข้อมูล บุคลากร ศักยภาพขององค์กร ศักยภาพ ด้านการคลัง 3) ประเมินมาตรฐานคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมให้มีการบูรณาการแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และภาคประชาสังคมในจังหวัด มีการเชื่อมโยงแผนของทุกภาคส่วนอย่างบูรณาการ 4) เสริมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ การจัดทำวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการ รวมทั้งสรุปบทเรียนผลการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ระหว่างกัน และเปิดโอกาสให้ภาคประชาสังคมได้เข้ามาเรียนรู้และตรวจสอบผลการดำเนินงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลหลากหลายวิธีการ โดยการสนทนากลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก สำนวณการจัดทำแนวทางการออกแบบปรับปรุงสถาปัตยกรรม เวทีสรุปบทเรียน

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ และประชาชนโดยรอบลำน้ำมาศ ได้ดำเนินกิจกรรมแหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีและยั่งยืน ประชาชนกับหน่วยงานราชการ มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ทำกิจกรรมร่วมกันจนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของอำเภอลำปลายมาศ นอกจากนี้ทางหมู่บ้านยังมีเส้นทางเชื่อมโยงไปยังแหล่งท่องเที่ยวของอำเภออื่นๆ

เช่น แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดบุรีรัมย์ คือ ปราสาทหินเขาพนมรุ้ง และ ปราสาทหินเมืองต่ำ ซึ่งอยู่ห่างจากอำเภอลำปลายมาศเป็นระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร และยังมีเส้นทางเชื่อมโยงไปเที่ยวทางอำเภอบ้านกรวดซึ่งเป็นจุดเชื่อมระหว่างไทย - กัมพูชา และเป็นจุดชมวิวกว้างพร้อมทั้งประวัติศาสตร์ในการต่อสู้ระหว่างทหารไทยกับพรรคคอมมิวนิสต์ จึงเป็น โอกาสที่ดีที่จะทำให้หมู่บ้านหนองไผ่น้อย ตำบลหนองคู อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ก็ได้ กิจกรรมท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่การล่องแพ ล่องเรือท้องแบน ตกปลา ชิมข้าว ปั่นจักรยาน วิวาห์จักรยานน้ำ (เรือปั่น) นั่งเรือพายเที่ยวชมรอบๆเกาะและยังมีสวนสัตว์อยู่บนเกาะไว้ บริการให้นักท่องเที่ยวเข้าไปชม นอกจากความโดดเด่นที่พบในชุมชนแล้วยังพบว่าชาวบ้าน ยังมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาชุมชนของตนเองเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสามารถ ประกอบอาชีพหารายได้ ได้ยั่งยืน ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลหนองคู ได้ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนให้เกิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

Win50028

การศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมทาง กายภาพจากการจัดการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเขาพนมรุ้ง และปราสาทหินเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์

ณัฐพล วงษ์รัมย์ ชลวาล วรรณทอง ณัฐติยา กาลพัฒน์ ผดุงชาติ ยงค์
ภาควิชาภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลกระทบจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพใน แหล่งท่องเที่ยวและชุมชนรอบๆ ปราสาทเขาพนมรุ้งและปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ ประการที่สองเพื่อศึกษาระดับปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดจากการจัดการท่องเที่ยวที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพในชุมชนรอบๆ แหล่งท่องเที่ยว ประการที่สาม เพื่อหาแนวทางและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาของการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ลักษณะ คือ การใช้แบบสำรวจเพื่อจัดบันทึกสภาพสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่มองเห็น แบบที่สองเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกจากเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในแหล่งท่องเที่ยวทั้งสองแห่งจำนวน 20 ตัวอย่าง แบบที่สามเป็นการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการร้านค้าและชาวบ้านโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 180 ตัวอย่าง ผลการศึกษาปรากฏว่า

1) เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์เขาพนมรุ้งและปราสาทเมืองต่ำ มีความคิดเห็นว่า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพน้อย

2) ผู้ประกอบการร้านค้า และชาวบ้านที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพทางกายภาพที่เกิดจากการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเขาพนมรุ้งอยู่ในระดับมากได้แก่ ปัญหาเรื่องขยะ และ ห้องสุขาไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และ 3.67 ปัญหาน้ำเสียอยู่ในระดับปานกลางค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ส่วนปัญหาทางกายภาพด้านอื่นๆ อยู่ในระดับน้อย สำหรับแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเมืองต่ำ มีปัญหาในระดับน้อยทุกๆ ด้าน ยกเว้น ปัญหาเรื่องขยะ ที่มีปัญหาในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

3) สาเหตุของปัญหาการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ ในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหิน

เขาพนมรุ้งพบว่า มีสาเหตุของปัญหาในระดับมาก มาจากที่รองรับขยะไม่เพียงพอ การทิ้งขยะไม่ถูกที่ของนักท่องเที่ยว และขาดการจัดระบบจัดการขยะที่ถูกต้อง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81, 3.79 และ 3.62 ตามลำดับ ส่วนสาเหตุอื่นๆ เป็นสาเหตุของปัญหาในระดับปานกลาง สำหรับในแหล่งท่องเที่ยวปราสาทหินเมืองต่ำ สาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย มีสาเหตุของปัญหาในระดับปานกลาง เฉพาะมาจากจำนวนรถเพิ่มมากขึ้น

4) ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาในบริเวณปราสาทหินเขาพนมรุ้ง ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรมีระบบกำจัดขยะ และหาที่สำหรับกำจัดขยะให้ถูกสุขลักษณะ ส่วนในปราสาทหินเมืองต่ำก็เน้นเรื่องแก้ไขปัญหามาก เช่นเดียวกัน

การศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทาง การท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยว อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

A Study of Tourism Attraction and Tourist Activities for Travelling Routes in Prakhonchai District, Buriram Province

ปรีชา ปาโนรัมย์¹⁾ คิมหันต์ สีหะวงษ์²⁾ นันธิชา หลอดทอง²⁾ สุจิตรา แสงรัมย์²⁾

1) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2) สาขาวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยวปราสาทเมืองต่ำ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์และเพื่อค้นหาแนวทางหรือรูปแบบการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวในเขตอำเภอประโคนชัยกับปราสาทเมืองต่ำ ในวิธิดำเนินการวิจัยนั้น เพื่อให้ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวและมีรูปแบบการเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยว คณะผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการดำเนินการวิจัยโดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยคณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure interview) นายกองดีการบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชนที่อยู่ในเขตพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวรวมทั้งผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐและเอกชน จำนวน 30 คน แล้วนำมาสังเคราะห์สรุปผลการวิจัย ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงจากปราสาทเมืองต่ำไปยังเขาพนมรุ้งมีทั้งหมด 10 แห่ง ได้แก่ 1) แหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนบ้านโคกเมือง 2) ปราสาทเมืองต่ำ 3) บารายเมืองต่ำ 4) ภูผาขี้เหล็ก 5) วัดปราสาทบูรพาาราม 6) เขาปลายบัด 7) พิพิธภัณฑ์โบราณสถาน 8) แหล่งผลิตผ้าไหม 9) แหล่งท่องเที่ยวเชิงครุฑเกษตร 10) ปราสาทเขาพนมรุ้ง กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยวนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมด้านประเพณีที่ทางหน่วยงาน อบต. ร่วมกับชุมชนในหมู่บ้านจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี และจัดต่อเนื่องเรียงลำดับเป็นเดือนคือกิจกรรมวันเด็กแห่งชาติจัดขึ้นช่วงเดือนมกราคม งานพิธีบวงสรวงฯ จัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน งานประเพณีแห่บั้งไฟจัดขึ้นในช่วงพฤษภาคม ขอฝนตามประเพณีของชาวลาวจัดขึ้น

ในช่วงพฤษภาคม งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาจัดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม งานวันแม่แห่งชาติจัดขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคม งานประเพณีลอยกระทงวันพ่อแห่งชาติจัดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมและมีกิจกรรมการแข่งขันกีฬาของชาวบ้านด้วย ส่วนกิจกรรมการนวดแผนไทยนั้นเปิดทุกวัน และการนำเที่ยวชมสถานที่ท่องเที่ยวตามบริเวณต่างๆ โดยมีไกด์ทั้งผู้ใหญ่ เด็กพาเที่ยวชมก็มีบริการทุกวันเช่นกัน

ส่วนการเชื่อมโยงการเดินทางมาเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวนี้ มีวิธีการเชื่อมโยงคือ หากนักท่องเที่ยวต้องการเดินทางมาเที่ยวชมอาจจัดแพ็คเกจได้ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ไปเช้าเย็นกลับ โดยชมการผลิตผ้าไหม การผลิตเครื่องใช้จากไหมพรม การผลิตเสื่อกกและแปรรูป ครัวเกษตรอินทรีย์ ปราสาทเมืองต่ำ บารายเมืองต่ำ ภูฏาญี รูปแบบที่ 2 คือ การท่องเที่ยวแบบ 1 คืน กับอีก 2 วัน ชมการต้อนรับด้วยประเพณีพื้นบ้าน การผลิตผ้าไหมคุณภาพ การผลิตเครื่องใช้จากไหมพรม การผลิตเสื่อกก ครัวเกษตรอินทรีย์ การทำขนมพื้นบ้าน ปราสาทเมืองต่ำ บารายเมืองต่ำ ชมผลิตภัณฑ์ไม้จากวิถีชีวิตดั้งเดิม บริการนวดแผนไทย ภูฏาญี วัดเขาปลายบัด การแสดงนาฏศิลป์ ซึ่งการเดินทางมาท่องเที่ยวที่ปราสาทเมืองต่ำนี้ถือได้ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพพร้อมต่อการเที่ยวชม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจัดเป็นแพ็คเกจนี้เที่ยวในลักษณะแบบนี้แล้ว สามารถติดต่อเพื่อขอเข้าชมแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ตามแพ็คเกจดังกล่าว โดยติดต่อไปที่ คณะกรรมการหมู่บ้านโคกเมือง หรือ อบต. ห้วยจรเข้มาก

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

สายฝน กิตติคุณาภรณ์¹⁾ กรรณิการ์ ยาทำ¹⁾ สุมิศตรา เกษแก้ว¹⁾

เอกนรินทร์ คำแก้ว¹⁾ พิสมัย ประชนันท์^{*2)}

1) สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2) สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

E-mail : pisamaip@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัย มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาแผนพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ 2) ค้นหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กับนายกอบต. ปลัด อบต. ตัวแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัย จำนวน 34 คน ตัวแทนชุมชน จำนวน 100 คน และนักท่องเที่ยว จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 234 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้ง 222 คน คิดเป็นร้อยละ 94.8 และสัมภาษณ์ตัวแทนผู้นำท้องถิ่น การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติพื้นฐาน (ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่าการจัดทำแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวของ อบต. ในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัย มิได้ดำเนินการจัดทำแยกจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น แต่บรรจุไว้เป็นประเด็นย่อยประเด็นหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นเท่านั้น โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาอำเภอประโคนชัย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัยควรมีแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว สรุปได้ดังนี้

1. การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (ระยะ 3 ปี และ แผนฯ 5 ปี) กับแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ควรแยกออกจากกัน เพื่อที่จะได้กำหนดเป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนา และกิจกรรม/โครงการ ได้อย่างชัดเจน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

2. สำนักงานท้องถิ่นอำเภอประโคนชัย ควรจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในทุกมิติให้กับประชาชนในพื้นที่ทุกระดับ รวมทั้งภาคีที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ถึงประโยชน์และความสำคัญของการท่องเที่ยว รวมทั้งได้เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ รักษา ป้องกัน และร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวให้เกิดการขับเคลื่อนไปข้างหน้าพร้อม ๆ กัน

3. อบต. ในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัยควรเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรที่มีความรู้ในเชิงการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และมีทักษะการให้บริการที่มีคุณภาพ โดยอาจจะเพิ่มอัตรากำลังด้านการท่องเที่ยวบรรจุไว้ประจำ อบต. ทุก ๆ แห่ง เพื่อรองรับการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และเป็นกลไกหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

4. อบต. ในเขตพื้นที่อำเภอประโคนชัย ควรมีการสร้างความร่วมมือร่วมกันในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยการเชื่อมโยง “ปราสาทเมืองต่ำ” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาการท่องเที่ยวและผสมผสานกับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมที่มีอยู่ และสถานที่ท่องเที่ยวแห่งอื่น ๆ ทั้งในและนอกพื้นที่ เพื่อรองรับการตัดสินใจเลือกเดินทางมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวตลอดทั้งวัน ซึ่งสามารถพัฒนาเป็นเส้นทางท่องเที่ยวในพื้นที่อำเภอประโคนชัย และพื้นที่ใกล้เคียง เช่น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ (อุทยานประวัติศาสตร์เขาพนมรุ้ง) รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา)

5. เนื่องจากภาระงานการพัฒนาการท่องเที่ยว มีหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องหลาย ๆ ภาคส่วน ดังนั้น ควรหารือร่วมกันเพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว พัฒนาตามความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงานให้เกิดความชัดเจนและส่งผลต่อศักยภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ทรัพยากรการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยว องค์การบริหารส่วนตำบล

ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการจัดการท่องเที่ยว กรณีศึกษา : แหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขาพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์

กิตติญา เกรียรัมย์ ปทุมมานามเคน กิตติคุณ กมลรัมย์ สถาพร วิชัยรัมย์
ภาควิชาภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างหนึ่งที่สร้างรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวนมากให้ กับประเทศไทย ดังจะเห็น ได้จากรายงานของการท่องเที่ยวในแต่ละปีไทยเรามีรายได้จากการท่องเที่ยวมากกว่าปีละกว่า แสนล้านบาท รัฐบาลทุกสมัยจึงพยายามหาวิธีการเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยวเพื่อให้เดินทางเข้ามาเที่ยวเนื่องจากการท่องเที่ยวไม่ต้องลงทุนมาก แต่ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ไม่เหมือนการลงทุนทางด้านอื่น ที่ต้องลงทุนสูงและกว่าจะได้ผลตอบแทนต้องใช้เวลาาน แต่ในการพัฒนาการท่องเที่ยวย่อมมี ผลต่อเนื่องทั้งทางด้านบวกและด้านลบ ต่อสภาพแวดล้อม ต่อสังคม และต่อเศรษฐกิจของประเทศตามมาการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นสาขาหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่มีความแตกต่างไปจากการพัฒนาเศรษฐกิจสาขาอื่น เช่น การพัฒนาการเกษตรกรรม และการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ต้องนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ แต่การท่องเที่ยวจำเป็นต้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติหรือสภาวะแวดล้อมทางธรรมชาติเอาไว้ เพื่อเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมือง โดยเฉพาะทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวทำให้เกิดการสร้างงาน อาชีพ รายได้ การกระจายรายได้ ดังตัวเลขการรายงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2530 ที่รัฐบาลส่งเสริมให้เป็นปีท่องเที่ยวไทย มีรายได้เข้าประเทศ จำนวน 50,024 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นเป็น 213,150 ล้านบาท ในปี 2539 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2540) และรายได้จากการท่องเที่ยวมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนรัฐบาลทุกรัฐบาลต้องมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และภาพตัวเลขรายได้ที่สูงที่ทางรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวต้องการและเชื่อว่าธุรกิจการท่องเที่ยวจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้ แก่ประเทศชาติและท้องถิ่น โดยลึมนึกถึงผลเสียที่ตามมาของธุรกิจ การท่องเที่ยวที่มีผลต่อ วัฒนธรรม วิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่น และเศรษฐกิจในท้องถิ่น ซึ่งในหลายกรณีพบว่า 1 การท่องเที่ยว กลับเป็น

ตัวเร่งกระตุ้นให้เกิดลัทธิบริโภคนิยมเจริญเติบโตมากขึ้น และทำลายระบบเศรษฐกิจดั้งเดิมของชาวบ้าน ซึ่งแต่เดิมเคยพึ่งตนเองจากกิจกรรมทางการเกษตร กลับต้องพึ่งรายได้จากการท่องเที่ยว ซึ่งบางครั้งมีความไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเมือง สถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศและของโลก ตลอดจนภาวะที่ไม่ปกติ เช่น เหตุการณ์ก่อการร้าย การก่อวินาศกรรมต่างๆ ทำให้อำนาจต่อรองของชาวบ้านในเรื่องรายได้ลดน้อยลงไป จนบางครั้งกลับเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่หน่วยงานภาครัฐต้องตามไปแก้ไขแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดบุรีรัมย์ก็เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทเขาพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ ได้รับการพัฒนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ จนมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของชาวบ้านเป็นจำนวนมาก บางคนเปลี่ยนอาชีพจากที่เคยทำการเกษตร ทำไร่ ทำนา รับจ้าง ก็หันมาเปิดร้านขายของที่ระลึก ขายอาหาร ทำที่พัก และกิจกรรมอื่นๆ ตามมา เป็นการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตทางเศรษฐกิจของชุมชนรอบๆ ปราสาทเขาพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำเป็นอย่างมาก จนทำให้ผู้ศึกษามี ความสนใจ ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจดังกล่าว เพื่อดูรูปแบบของการเปลี่ยนแปลง และศึกษาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจของชุมชนรอบๆ แหล่งท่องเที่ยวต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการจัดการท่องเที่ยวกรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขาพนมรุ้งและปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ จุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ

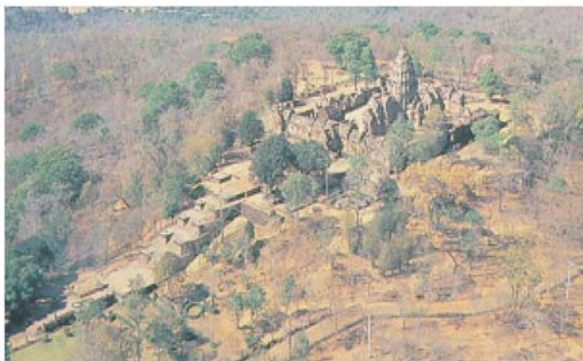
1. เพื่อศึกษาข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจของประชาชนท้องถิ่น บริเวณแหล่งท่องเที่ยวปราสาท เขาพนมรุ้งและปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจจากการจัดการท่องเที่ยวต่อประชาชนท้องถิ่น บริเวณแหล่งท่องเที่ยวปราสาทเขาพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งที่เป็นผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นความพึงพอใจของประชาชนท้องถิ่นต่อประโยชน์ที่ได้รับทางเศรษฐกิจจากการจัดการท่องเที่ยวของกลุ่มผู้จัดทำงานวิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยกลุ่มผู้จัดทำงานวิจัยได้กำหนด ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดพื้นที่การศึกษาโดยเลือกพื้นที่แบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งพิจารณาจากจำนวนครัวเรือนที่มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของชุมชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวปราสาทพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำ จังหวัดบุรีรัมย์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการศึกษาครั้งนี้ใช้รูปแบบการสัมภาษณ์โดยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตประกอบ จากประชากรกลุ่มตัวอย่างโดยใช้คำถามปลายเปิด และคำถามปลายปิดการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก

WindowII

และการสังเกตประกอบ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นประกอบการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือผู้แทนแต่ละครัวเรือนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

WindowII

แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวของ อำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

Win50032

Tourism Activity Development in Kosumpee Nakorn
District, Kamphaeng Phet Province

รัชนิวรรณ บุญอนันต์ ประพล จิตคติ จิราภรณ์ เบริยะเชฏ์
ศศิธร หม่อนกันทา อินทัช อินทะจันทร์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร พื้นที่ในการศึกษา คือ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความต้องการกิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า 5 อันดับแรกได้แก่ กิจกรรมการเดินป่า/ศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมล่องเรือตามลำน้ำ การจัดทำเส้นทางเที่ยวน้ำตกที่สะดวกและปลอดภัย จักรยานเสือภูเขาเที่ยวชมอุทยานฯ และป็นหน้าผา/ไต่ภูเขาและจัดเทศกาลเที่ยวน้ำตกเต่าดำ ตามลำดับ 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวของอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้าจากหน่วยงานภาครัฐ เจ้าหน้าที่อุทยานฯ ชุมชน นักวิชาการและผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวใน อุทยานฯ ไม่แตกต่างกัน คือ อุทยานฯ ควรมุ่งเน้นการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนอย่างแท้จริงและเป็นกิจกรรมที่ชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ 3) เพื่อสร้างคลังสมองด้านการท่องเที่ยวของอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากผลการศึกษา มาจัดพิมพ์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ จัดเก็บเป็นคลังสมองของอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรและเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ www.kpru.ac.th/tourism/web/home.html

คำสำคัญ รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยว ความต้องการของนักท่องเที่ยว
การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว คลังสมองด้านการท่องเที่ยว

Abstract

In the study of Tourism Activity Development in Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. The study area is Klong Wangchao National Park. In this study have the aims as follow: 1) to study the tourists wanted in setting the tourism activities of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. The results found that most of tourists would like to have the tourism activities in Klong Wangchao National Park 5 first in order as 1) trekking/national park studying 2) Floating 3) Arranging the convenience and safety route to the waterfall 4) Looking around the national park by mountain bike 5) Cliff/mountain climbing and Taodam waterfall tour setting. 2) to study the development guideline of the tourism activities of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. The results found that most of 5 associates department i.e. the government, the entrepreneur, the community, the academics expertness and Klong Wangchao National Park's officer had not the differentiation guidelines which are the national park should emphasize the conversation tourism, the activities that make the tourists feel free for the real relax and coordinate with the local community i.e. Especially, the national park should give the chance to coordinate with the local community. 3) to build up the tourism activities of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province. On the term of the academic center of Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province has presented the data in the term of computer system, collected and published through the Tourist Information Center of Kamphaeng Phet Province at www.kpru.ac.th/tourism/web/home.html

Keywords Tourism Activity Tourists Wants Tourism Activity Development
to build up the Tourism Activity

Win50033

กระบวนการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของ
นักท่องเที่ยวชาวไทย : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติ
คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพี จังหวัดกำแพงเพชร

Decision Making Processes of Tourists in the Choosing of
Accommodations : A Case Study with Khlong Wang Chao
National Park, Kamphaeng Phet Province

อาทิตย์ แยมสวน พรทิwa พันธุ์ดวง

สุภาภรณ์ สุขวัฒนา เพชรบุศสิทธิ์

โปรแกรมวิชาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : apetchara.@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษากระบวนการตัดสินใจเลือกสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทย: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อสถานที่พัก : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร 3. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อ สถานที่พัก : กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาพักแรม ณ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า กำแพงเพชร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม ข้อมูลที่รวบรวมได้นำวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว จากการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกที่พักแรมจากมีความต้องการพักผ่อนวันหยุด ร้อยละ 47.50 ต้องการศึกษารธรรมชาติ ร้อยละ 23.80 และต้องการเดินป่า ร้อยละ 13.30 แสวงหาข้อมูลที่พักจากเพื่อน คนใกล้ชิด ร้อยละ 64.80 หนังสือคู่มือการท่องเที่ยว ร้อยละ 13.50 และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 10.80 ประเมินผลทางเลือกที่พักจากเพื่อน ร้อยละ 50.00 ศูนย์บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ร้อยละ 20.80 และครอบครัว ร้อยละ 17.50 การตัดสินใจเลือกที่พักจาก ทำเลที่ตั้งของที่พัก ร้อยละ 53.80 สถานที่พัก ร้อยละ 37.30 และสภาพแวดล้อม ความพึงพอใจที่นักท่องเที่ยวมีต่อสถานที่พักแรม พบว่า นักท่องเที่ยวมีความพอใจในระดับมากด้านทำเลที่ตั้งของสถานที่พัก มีบรรยากาศธรรมชาติ สภาพแวดล้อมโดยรอบที่พัก เป็นสถานที่พักเหมาะสมกับพักผ่อน

คุณภาพของบริการ และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษา
สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสถานที่พักของอุทยาน
แห่งชาติคลองวังเจ้าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ กระบวนการตัดสินใจเลือกสถานที่พัก อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า สถานที่พัก

Abstract

The purposes of this research were (1) to study of decision-making process on choosing accommodation of Thai tourists: case study of Klong Wang Chao National Park Kamphaengphet province, (2) to study of preferences of Thai tourists on accommodation, (3) to compare of accommodation's preferences of Thai tourists. The samples were 400 of Thai tourists walk in to stay at Klong Wang Chao National Park. The instrument of the study was the questionnaires. The data collected was analyzed by means of percentage, frequency, Standard Deviation and analysis of Variance (ANOVA) program.

The findings of the study were as follows: 47.50 % on decision-making of the tourists in choosing accommodation on vacation, 23.80% choosing on natural studying, and 13.30% choosing on trekking, 64.80% on seeking for information from friends or close friends, 13.50% from tourist guide books and 10.80% searching on internet, 50.00% choosing accommodation's evaluating from friends, 20.80% choosing from tourists service centre and 17.50% family, 53.80% of the making decision on located accommodation and 37.30% on accommodation and environment. Tourists' preferences on accommodation found that there are high levels on natural located and environments which is suitability on relaxing. The quality of services and the safety of property and life are also high level. Thai tourists who have educated, marital status, occupation and the different income, are significant .01 on statistics of preferences on accommodations' located at Klong Wang Chao National Park.

Win50034

การศึกษาเส้นทางเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า
อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร

The Study of Route for Tourism Development in Khlong
Wang Chao National Park Kosampheekakhon District
Kamphaeng Phet Province

รุ่งทิวา โฉมโชค กฤษณา ลานเมฆา สหรัฐ บัวเข้ม
ราตรี สิทธิพงษ์ ชาลี กระจุก
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
E-mail : charee_1@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ศึกษาเส้นทางเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร” มีวัตถุประสงค์สำคัญ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนครจังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อศึกษาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนเส้นทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 365 คน และใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ได้แก่ นักวิชาการ ชุมชน เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ และนักท่องเที่ยว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า มีเส้นทางหลักที่เข้าถึงอุทยานแห่งชาติ คลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร มี 3 เส้นทาง มีสถานท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า น้ำตกคลองวังเจ้า น้ำตกคลองสมอกล้วย น้ำตกนาฬิกาทราย น้ำตกกระแตไต่ไม้ น้ำตกคลองโป่ง น้ำตกเต่าดำ และน้ำตกเขาเย็น มีโปรแกรมการท่องเที่ยว 3 โปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบครึ่งวัน โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบเต็มวัน โปรแกรมการท่องเที่ยวแบบพักค้างคืนวัน ส่วนแนวทางการพัฒนา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกส่วนใหญ่เสนอแนวทางการพัฒนา

ดังนี้ 1) จัดให้มีป้ายบอกเส้นทางเข้าอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า และจัดทำป้ายเตือนจุดอันตรายทุกจุด 2) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว แบบให้เชื่อมจุดเส้นทางระหว่างน้ำตกคลองวังเจ้า น้ำตกคลองสมอกกล้วย น้ำตกกระแด่ไต่ไม้ และน้ำตกนาฬิกาทราย 3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สามารถท่องเที่ยวได้หลากหลาย 4) ปรับปรุงเส้นทางในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และสามารถเลือกใช้พาหนะ ได้หลายประเภท 5) เจ้าหน้าที่ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 6) ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านช่องทางต่าง ๆ

คำสำคัญ อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า เส้นทางท่องเที่ยว ปัจจัยสนับสนุนเส้นทางท่องเที่ยว แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยว

Abstract

The Route Study for Tourism Development in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphoenakhon district, Kamphaeng Phet Province has the aims as follow :

1) To study the tourism route in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphoenakhon district, Kamphaeng Phet Province. 2) to study the readiness of the supported factors of the tourism route in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphoenakhon district , Kamphaeng Phet Province and. 3) to study threats and route development guidelines in Khlong Wang Chao Natural Park, Kosamphoenakhon district, Kamphaeng Phet Province. The tools of this research are the questionnaire which collected the data from 365 tourists and the indepth interview which used with 15 sampling i.e. the academic expertnesses, the community people, National Park officers and tourists. The data analyzing used the statistic program to find out mean, percentage and standard deviation. The research results found that there are 3 main routes to get through khlong Wang Chao Natural Park, there are important tourist places as Khlong Wang Chao Natural Park, There are important tourist places as Khlong Wang Chao Natural Park, Khlong Wang Chao Waterfall, khlong Smorkluay Waterfall, Nalikasai Waterfall, Kratae Taimai Waterfall, Khlongpong Waterfall, Taodam Waterfall and kao Yen Waterfall, also has 3 tourism programs i.e. half day trip program, one day trip program, one night trip program. Most of the associated people has submitted the development guidelines from the indepth interview as follow : 1)

arranging the route and hazard signs along the road through Khlong Wang Chao Natural Park 2) developing the tourism route link through Khlong Wang Chao Waterfall, Khlong Samorkluay Waterfall, Kratae Taimai Waterfall, and Nalikasai Waterfall. 3) developing the tourist places to be able to travel varied 4) rebuild the routes to get through the tourist places and be able to choose in using the vehicle. 5) the officers should have the conservative tourism Knowledge 6) publicizing the tourist places through medias

Keywords Khlong Wang Chao National park Route for tourism
Tourism supported factors Tourism development

Win50035

แนวทางการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของ อำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

The Guideline Forming of Tourism Policy for
Kosampee Nakhon District Kamphaeng Phet Province

จิตรา สุพร¹⁾ ทศนีย์ เจริญรส¹⁾ อมรรัตน์ โนนิล¹⁾ และ ปานิสรา จรัสวิญญู²⁾ ฉัตรชนก จรัสวิญญู²⁾

1) โปรแกรมวิชาบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2) โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป และการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : panissra9959@gmail.com, chutchonook@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย รวมทั้งแนวทางการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวจำนวน 392 คน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการกำหนดและดำเนินนโยบายด้านการท่องเที่ยวจำนวน 7 คน ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางมาเพื่อท่องเที่ยวพักผ่อน ภูเขา ถ้ำ และเพื่อศึกษาเรื่องราวของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ส่วนใหญ่เดินทางมาด้วยครอบครัว/ญาติพี่น้องและเดินทางโดยรถยนต์ส่วนบุคคล จะเดินทางมาเที่ยวในช่วงวันหยุด และได้รับทราบข้อมูลการท่องเที่ยวจากสื่อบุคคลมากที่สุด ส่วนใหญ่พักค้างคืนโดยกางเต็นท์และเที่ยวพักผ่อนล่องแก่ง นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการให้มีห้องน้ำ/ห้องสุขาเพิ่มมากขึ้น สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการกำหนดและดำเนินนโยบายด้านการท่องเที่ยวคือ งบประมาณมีจำนวนจำกัด การกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวยังไม่ชัดเจน และปัญหาในการวางแผนงานด้านการท่องเที่ยวที่ไม่สอดคล้องกัน โดยเฉพาะในทางกฎหมาย ส่วนแนวทางการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวของอำเภอโกสุมพินครนั้น ควรเน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือเชิงอนุรักษ์ ควรกำหนดนโยบายการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ชัดเจน ตลอดจนมีการกำหนดนโยบายและแผนงานด้านการท่องเที่ยวร่วมกัน ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่

คำสำคัญ นโยบาย การท่องเที่ยว อำเภอโกสุมพินคร

Abstract

The objective of the behavior and needs of tourist is studying of problems, threats, and defining tourism strategy framework in Kosumpee Nakorn District, Kamphaeng Phet. In behavior and needs, this studying collected data from 392 tourists who have visited. In tourism strategy framework, we interviewed 7 people who involve in define the tourism strategy. The objectives of tourists are visiting waterfall, mountain, and cave studying the story of tourism places. Most of them travel with their families and relatives or friends and use car. They usually come during holiday and weekend. Source of information are friends and Internet and they like to stay in tent. The most popular place is “Klong Wang Jao” waterfall. The tourists have increased a lot and they request for more restrooms. The problems in tourism policy are limited budget, no concrete promotion plan and the synchronization between tourism plan and regulations of natural parks. The framework of tourism policy is conservative tourism which based on the corporation in defining tourism plan among government, private sector and local people to define a concrete plan for promotion of tourist places.

Keywords Policy Tourism Kosampee Nakhon District

ความคิดเห็นของสาธารณชนต่อการพัฒนา
แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง
หมู่บ้านถ่อนใหญ่ ตำบลนาข่า อ.เมือง จ.อุดรธานี

Public Opinion upon Health Tourism Development at
Paluang Temple, Tonyai Village,
Mueang District, Udonthani Province

นรินทร์ จันทา¹⁾ ทะนงศักดิ์ เอี้ยวแสง¹⁾

ศุภักษร สิงห์สุวรรณ¹⁾ กิตติยาภรณ์ โชคสวัสดิ์ภิญโญ^{*2)}

1) ภาควิชาสุศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

*2) ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : Phu_kronghin@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสาธารณชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง หมู่บ้านถ่อนใหญ่ ต.นาข่า อ.เมือง จ.อุดรธานี กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนในหมู่บ้านถ่อนใหญ่ที่ได้รับการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 438 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ที่มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71 และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัยมีดังนี้

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 438 คน เป็นชาย 172 คน (ร้อยละ 39.3) และหญิง 266 คน (ร้อยละ 60.7) มีอายุระหว่าง 15- 90 ปี ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง อยู่ในช่วงต่ำกว่า 5,000 บาท มีจำนวน 265 คน (ร้อยละ 60.5) จากการสำรวจความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าเห็นด้วยจำนวน 429 คน (ร้อยละ 97.9) ไม่เห็นด้วย 3 คน (ร้อยละ 0.7) และไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.4)

ผลการสำรวจความคิดเห็นของสาธารณชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สาธารณชนเห็นว่า การท่องเที่ยวจะทำให้ชุมชนน่าอยู่ ทำให้ชุมชนมีรายได้ ทำให้ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ทำให้ประชาชนมีความสามัคคี ทำให้ประชาชนรักการออกกำลังกาย ทำให้ประชาชนรักท้องถิ่น ทำให้ประชาชนอยากเข้าวัดพัฒนาจิต ทำให้วัดเป็นแหล่งเรียนรู้ของคน

ทั่วไป ทำให้ชุมชนร่วมอนุรักษ์พืชสมุนไพร และทำให้ประชาชนมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นตนเองในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.4 57.8 56.2 52.1 50.2 50.2 52.7 47.9 49.8 และ 56.4 ตามลำดับ ในทางตรงกันข้ามเมื่อสำรวจความคิดเห็นต่อผลกระทบเชิงลบได้แก่ การท่องเที่ยวจะทำให้ชุมชนไม่สงบสุข ทำให้ชุมชนเสื่อมเสีย ทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดขยะในชุมชนมากขึ้น ทำให้เยาวชนรับค่านิยมจากคนที่มาจากที่อื่นเช่นการแต่งตัว การพูด ทำให้ธรรมชาติถูกทำลาย ทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อวัด ทำให้ประชาชนขาดความสงบสุข และทำให้มีความเสี่ยงภัยอันตรายเช่นอุบัติเหตุ การลักขโมย การหลอกลวง มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.3 65.1 57.8 58.7 46.6 57.3 54.8 68.5 65.1 และ 64.6 ตามลำดับ

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า สาธารณชนมีความเห็นพ้องต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ วัดป่าหลวง บ้านถ่อนใหญ่ ต.นาข่า อ.เมือง จ.อุดรธานี จึงควรมีการศึกษาวิจัยแบบมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ณ สถานที่ดังกล่าวต่อไป

การศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยว ในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร

Win50037

Tourism Business Company Wanted Study in Koesompee
Nakorn District, Kamphaeng Phet Province

นิสา ไม้แดง อนงค์ รอดคสิกรรม ศิริภา แดงใจ เพ็ญศรี จันทน์อินทร์ *
โปรแกรมวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
E-mail : beautiful_penn@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรมีวัตถุประสงค์: 1) เพื่อศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรของนักท่องเที่ยว- เที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ 2) เพื่อศึกษาความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรของภาคที่เกี่ยวข้อง: ชุมชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการ 3) เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาในการจัดตั้งบริษัทธุรกิจนำเที่ยวในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดกำแพงเพชรในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่

กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชร 384 คน และภาคที่เกี่ยวข้อง: ชุมชน 10 คน ภาครัฐ 10 คน ผู้ประกอบการ 5 คน และนักวิชาการ 5 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (59.6%) มีอายุระหว่าง 26-35 ปี (28.8%) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า (39.1%) มีอาชีพรับราชการ (23.8%) เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยทั้งหมด มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 บาทขึ้นไป (35.1%) เดินทางมาโดยรถยนต์ส่วนตัว (75.2%) จำนวนที่เดินทางมาท่องเที่ยว 1-50 คน (77.9%) ต่อครั้ง เป็นนักท่องเที่ยวที่ไม่เคยใช้บริการของบริษัทธุรกิจนำเที่ยว (59.4%) สาเหตุมาจากความไม่สะดวก (46.0%)

ความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวของนักท่องเที่ยวในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) โดยมีความต้องการระดับมาก 3 ด้าน

คือการบริการนำเที่ยว การบริการด้านอาหาร และการบริการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.14, 3.64, 3.57$ ตามลำดับ) และมีความต้องการในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือการบริการด้านที่พักแรม และการบริการด้านขนส่ง ($\bar{x} = 3.48, 3.23$ ตามลำดับ)

ความต้องการบริษัทธุรกิจนำเที่ยวของภาคที่เกี่ยวข้องคือ ชุมชน ภาครัฐ ผู้ประกอบการ และนักวิชาการ ในภาพรวมมีความต้องการในระดับมาก โดยคาดหวังว่าจะทำให้สภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น และลดการว่างงานของคนในท้องถิ่น บริษัทธุรกิจนำเที่ยวที่จะมาจัดตั้งควรอยู่ในรูปแบบของการผจญภัย เคนป่า ล่องแก่ง ล่องแพ ชมธรรมชาติ และอาจทำรูปแบบบริษัทในเครือมาจากกรุงเทพฯ

แนวทางพัฒนาในการจัดตั้งบริษัทธุรกิจนำเที่ยว ในเขตอำเภอโกสุมพินคร จังหวัดกำแพงเพชรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดกำแพงเพชร ในการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ ควรเริ่มต้นที่การทำ กลยุทธ์ด้านการตลาดเพื่อให้คนได้รู้จักแหล่งท่องเที่ยว และมีการประสานงานร่วมกับภาคที่เกี่ยวข้อง

คำสำคัญ ความต้องการ บริษัทธุรกิจนำเที่ยว นักท่องเที่ยว อำเภอโกสุมพินคร

Abstract

The Tourism Business Company Wanted Study in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province has the aims as follow : 1) to study the tourism company wanted of both Thai and foreigner tourists in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province 2) to study the tourism company wanted of the community people, the government officers, the entrepreneurs and the academic expertnesses in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province and 3) to be the development guideline in setting the tourism business company in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province which consistent with the province's strategies in the tourism and the area economic development.

The samplings are 384 tourists who come to travel in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province and the associated member's i.e. 10 community people, 10 government officers, 5 entrepreneurs and 5 academic expertnesses. The tools are the questionnaire and the in-depth interviewing.

The research results found that most of the sampling is male (59.6 %), age between 26 – 35 years (28.8%), graduate with BA or upper (39.1 %), the bureaucracy

(23.8 %), all Thai, average income more than 15,001 Baht per month (35.1 %), travel by own vehicle (75.2 %), amount coming between 1 – 50 people per once (77.9 %), never use the tourism business company (59.4%) because of the inconvenience (46.0 %).

As a whole, the tourists would like to have the tourism business company on high level (mean = 3.58). Considerate by the cases found that the traveling guides, the meal services, the related services are on high level (\bar{x} = 4.14, 3.64, and 3.57 in order) and the accommodation, the transportation services are on medium level (\bar{x} = 3.48 and 3.23 in order).

The associated member's i.e. the community people, the government officers, the entrepreneurs and the academic expertnesses would like to have the tourism business company on high level. They expect that it will improve the economic situation and decrease the unemployed people in their locality. The tourism business company which comes to invest should set the traveling styles as adventurous, trekking. On the other style is the agency from Bangkok.

The development guideline in setting the tourism business company in Koesompee Nakorn District, Kamphaeng Phet Province, which consistent with the province's strategies in tourism and area economic development should start with the marketing strategy to promote the tourist places and coordination with the associated members.

Win50038

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการ
สภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร
จังหวัดกำแพงเพชร

The Tourist Satisfaction toward Environment Management
in the Klong Wang Chao National Park,
Kosampi Nakorn Distrcit, Kamphaeng Phet Province

ศุภนิยา แสนสมักร ชันษา ชินสี สุรศักดิ์ ก้าววงศ์ ธารทิพย์ ธรรมสอน*

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

E-mail : thantip_thamasorn @ yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า อำเภอโกสัมพีนคร จังหวัดกำแพงเพชร 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ 1) พบว่าในสภาพปัจจุบันนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้านั้นส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษา มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดกำแพงเพชร เดินทางมาเป็นหมู่คณะที่มีขนาด 20 คนขึ้นไป โดยรถยนต์ส่วนตัวมาที่สถานศึกษาและมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาหาความรู้และพักผ่อน วัตถุประสงค์ 2) พบว่า นักท่องเที่ยวมี

ความพึงพอใจต่อสภาพปัจจุบัน และการจัดการสภาพแวดล้อมของบริเวณแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองวังเจ้า ในระดับดีมาก โดยเฉพาะเส้นทางธรรมชาติ และลักษณะภูมิประเทศ ที่มีความงดงามของธรรมชาติ วัตถุประสงค์ 3) พบว่า ควรพัฒนาในเรื่องของป้ายสื่อความหมายที่นอกเส้นทาง ควรพัฒนาในเรื่องของสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของร้านขายของฝาก ของที่ระลึกในรูปแบบของวิสาหกิจชุมชนเพื่อให้ชุมชนมีรายได้ ห้องสุขาที่เพิ่มขึ้น ควรพัฒนานุสาวรีย์ในท้องถิ่นให้เป็นยูมัลลิตีหรือมัลลิตีท้องถิ่นอาสา เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกในการอนุรักษ์และหวงแหนพร้อมทั้งเฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่นและควรส่งเสริมการตลาดเพื่อหากกลุ่มเป้าหมายนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ ความพึงพอใจ นักท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมทางกายภาพ การจัดการแหล่งท่องเที่ยว

Abstract

The study of the tourist's satisfaction toward environment management in the Klong Wang Chao National Park, A. Kosampi Nakorn, Kamphaengphet aims to observe the current condition of the park and the tourist's satisfaction towards it in order to find a way to develop the park to be a sustainable natural tourist attraction. The sample for this research was tourists who come to the park both on weekdays and weekends. They are 400 random samples. The research tool is 400 sets of questionnaire. All the questionnaires are returned and analyzed by an instant computer program.

The study found that most tourists who come to the park are female age between 15-30 years old. Most of them are high school students who are residents in Kamphaengphet province. They travel by either their own cars or with a school field trip with a group of over 20 students. The purpose of their trip is to recess and learn about environment.

The study also found that most tourists are highly satisfied with the overall condition of the park. The elements in the park such as waterfall, islet, bog and rock are in excellent condition. They are, specially, satisfied with how well the officials protect and maintain the natural resources and environment. The percentage of the satisfaction on this is the highest (= 3.99) compared with other issues.

The study found that despite the road to the park which is in a good condition, one cannot go there unless he has a vehicle. Therefore, there should be a public transportation such as a bus provided for tourists who might not have personal vehicle to visit the park.

Also, despite the fact that there are many roads which lead to the park, tourists find that the number of signs which leads to the park is insufficient and unclear. There should be more and bigger signs along the way to the park.

There should also be a local souvenir stores which sell local products which are made by locals, especially a community enterprise to create both participation and income to people in the area.

The public restrooms are insufficient and the location is inconvenient. Therefore, there should be more public restrooms.

There also should have a human resource development for tourism. There should be youth or local tour guides in order to encourage the locals to learn and understand about their own community, and to encourage people to have a good sense in preserving the natural resources in their community together. This can reduce or even prevent any negative effects on environment which usually comes with tourism. Not only that, but this also can be a way to promote a good eco-tourism in the park area as well.

Lastly, there should be more advertisements in order to gain more tourists from outside Kamphaengphet. Since almost all of the tourists, nowadays, are only the residents in the province.

Win50039

การมีส่วนร่วมเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

เพ็ญนภา ผ่านชมภู อมรัตน์ สรมชุรา
นิตยา คำลือชัย มาลิกา สมศรี วราพร กริเทพ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
E-mail:koon-ooh@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ของชุมชนในพื้นที่เขต อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ในเขตจังหวัดอุดรธานี และเพื่อศึกษาถึงการมีส่วนร่วมเพื่อการวางแผนพัฒนา การท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท พื้นที่การศึกษาคัดเลือกพื้นที่โดยการเจาะจง ได้แก่ หมู่บ้านดัวหมู 6 และหมู่ 16 หน่วยงานอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(จังหวัดอุดรธานี) โรงเรียนภูพระบาทวิทยา ที่ว่าการอำเภอบ้านผือ หน่วยงานพัฒนาชุมชน บริษัทนำทัวร์ท่องเที่ยวจำนวน 6 แห่ง บริษัทผลิตรถการทางโทรทัศน์ท้องถิ่นจำนวน 2 แห่งกลุ่มเป้าหมายคือ ผู้นำ ชุมชน ผู้นำหน่วยงาน เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องและประชา ชนทั่วไปในชุมชนจำนวน 50 คน ซึ่งได้โดยวิธีเจาะจง วิธีการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัย แบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) การประชุมรวมกลุ่ม (Focus Group) เพื่อทราบ ถึงสภาพโดยทั่วไป เกี่ยวกับ กิจกรรมการมีส่วนร่วม ปัญหา ความต้องการและแนว ทางการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ การสำรวจเอกสาร แบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก สัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมรวมกลุ่ม การจัดเวทีชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เทคนิค Triangulation Method , Content analysis และ Induction analysis ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทของชุมชนคือการเข้าร่วมอาสาสมัครรักษาความปลอดภัยอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท การส่งบุตรหลานเข้าร่วมสมัครเป็นมัคคุเทศก์น้อย การผลิตสินค้าชุมชนจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว ได้แก่ ผ้าทอมัดหมี่ พวงกุญแจ รูปปั้นจำลองหอนางอุสาขนาดเล็กโดยนำไปฝากขายใน อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท การจัดงานนมัสการพระพุทธบาทบัวบกเป็นต้น ปัญหาที่พบคือนักท่องเที่ยว ไม่มีความต้องการซื้อสินค้า ผ้าทอมัดหมี่จากอย่างต่อเนื่อง นักท่องเที่ยวไม่ทราบถึงสถานที่ตั้งตลาดสินค้าชุมชน นักท่องเที่ยวไม่จอดรถลง

มาซื้อสินค้าของฝาก สาเหตุคือยังไม่มีสถานที่จัดรถบริเวณตลาดชุมชน ขาดการประชาสัมพันธ์เรื่องสถานที่จำหน่ายสินค้าชุมชนแก่นักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาคเอกชน คือ บริษัทนำทัวร์ท่องเที่ยว มีการจัดนำเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดอยู่ตลอด บริษัท ผลิตรายการโทรทัศน์ท้องถิ่น มีการจัดประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอุดรธานีเป็นประจำ การมีส่วนร่วมของ หน่วยงานภาครัฐ คือ การจัดกิจกรรมในช่วงเทศกาลต่าง ๆ ที่ อูทยานฯ การจัดนิทรรศการนอกสถานที่ การจัดโครงการมีคุณค่าเล็กน้อย มีการจัดทำป้ายบอกทางมา อูทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท การจัดทำโครงการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีชุมชนบ้านดัว แนวทางการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวคือ ควรมีระเบียบให้นักท่องเที่ยวจอดรถอยู่ทางขึ้นแล้วให้เปลี่ยนมาใช้รถของชุมชนและมีมีคุณค่าเล็กน้อยให้บริการประจำรถ ให้ชุมชนนำสินค้ามาจำหน่ายที่ตลาดชุมชนและ มีการสาธิตวิธีการผลิตสินค้าให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงกระบวนการผลิต มีการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวในแบบใหม่ เช่น Home Stay

คำสำคัญ การมีส่วนร่วมของชุมชน การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน การมีส่วนร่วมของภาครัฐ
แนวทางการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว

Win50040

แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี ของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

The Development of Personel Multilateral Latency in
Phuphabhat History Park, Ban Phue District,
Udonthani Province

รังสรรค์ สีดามาตย์ รัชนิทร ดงบัง วราวรรณ ทิศนะเรียน อนุศักดิ์ รัตนกนกกาญจน์
สาขาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : eq2iq@hotmail.com

บทคัดย่อ

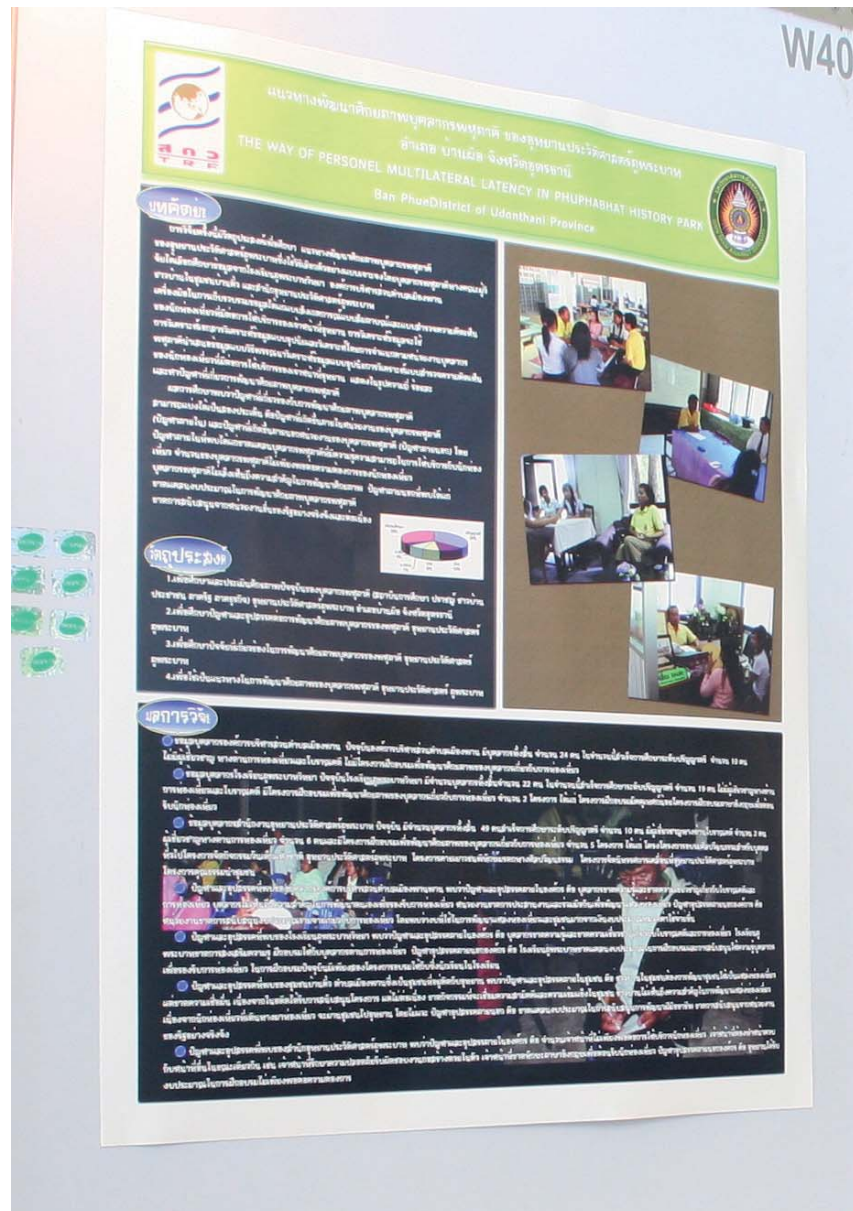
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคีของอุทยานประวัติศาสตร์ “ภูพระบาท” ซึ่งใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง โดยบุคลากรพหุภาคีทางคณะผู้วิจัยได้เลือกศึกษาข้อมูลจาก โรงเรียนภูพระบาทวิทยา องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพาน ชาวบ้านในชุมชนบ้านดัว และสำนักอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสังเกตการณ์ แบบสัมภาษณ์ และแบบสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่อุทยาน การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ การวิเคราะห์เอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย และวิเคราะห์โดยการจำแนกตามหน่วยงานบุคลากรพหุภาคี นำเสนอข้อมูลแบบวิธีพรรณนา วิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย การวิเคราะห์แบบสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่อุทยาน แสดงในรูปแบบความถี่ ร้อยละ และหาปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี

ผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี สามารถแบ่งได้เป็นสองประเด็น คือปัญหาที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงานของบุคลากรพหุภาคี (ปัญหาภายใน) และปัญหาที่เกิดขึ้นภายนอกหน่วยงานของบุคลากรพหุภาคี (ปัญหาภายนอก) โดยปัญหาภายในที่พบ ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรพหุภาคีที่มีความรู้ความสามารถในการให้บริการกับนักท่องเที่ยว จำนวนของบุคลากรพหุภาคีไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

บุคลากรพหุภาคีไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพ ปัญหาภายนอกที่พบได้แก่ ขาดแคลนงบประมาณในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรพหุภาคี ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นของรัฐอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด ของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

Win50041

The Development of Marketing Strategies for Phu Pra Bat Historical Park

อรรธรณ ขวัญโพณ จุไรรัตน์ สี่มา มณีวัลย์ ชมภูนิมิต วัฒนจิรัชย์ เวชชนินนาท
สาขาการตลาด คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : wetchaninnart@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์จำนวน 1 ชุด และแบบสอบถามจำนวน 1 ชุด มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ผลการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ (SPSS) ผลการศึกษามีดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุต่ำกว่า 20 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา และมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท
2. ผลการวิเคราะห์นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อกกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ ภูพระบาท โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการ ด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยและลักษณะทางกายภาพ ให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากทุกด้าน
3. นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท โดยรวมอยู่ในระดับมากเท่ากัน และเมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่าเพศชาย – หญิง ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทในภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

4. นักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานฯ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบวิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

5. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านราคา ด้านทำเลที่ตั้ง และด้านกระบวนการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทำการทดสอบวิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏว่าด้านราคา ไม่แตกต่างกัน มีด้านทำเลที่ตั้ง นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้างให้ความสำคัญมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด และด้านกระบวนการ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหย่าร้างให้ความสำคัญมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส

6. นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาแตกต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกัน ยกเว้นด้านผลิตภัณฑ์/บริการ ด้านราคาและ ด้านบุคลากรไม่แตกต่างกัน โดยด้านทำเลที่ตั้ง การส่งเสริมการตลาด กระบวนการ การรักษาความปลอดภัยและในด้านภาพรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

7. ผลการเปรียบเทียบกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จำแนกตามอาชีพ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ ภูพระบาท ในภาพรวมและรายได้แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านผลิตภัณฑ์ไม่แตกต่างกัน

8. ผลการเปรียบเทียบกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท จำแนกตามรายได้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน ให้ความสำคัญกับกลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ด้านทำเลที่ตั้ง ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยกเว้น ด้านกระบวนการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านภาพรวม ด้านผลิตภัณฑ์และบริการ ด้านราคา และด้านมาตรการรักษาความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ แนวทางการพัฒนา กลยุทธ์ทางการตลาด กลยุทธ์ทางด้านผลิตภัณฑ์และบริการ กลยุทธ์ทางด้านราคา กลยุทธ์ทางด้านสถานที่/ทำเลที่ตั้ง กลยุทธ์ทางการส่งเสริมการตลาด กลยุทธ์ด้านบุคลากร กลยุทธ์ด้านกระบวนการ กลยุทธ์ด้านการรักษาความปลอดภัย กลยุทธ์ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ภูพระบาท อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

Win50042

การศึกษาศักยภาพและการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อ.บ้านผือ จ.อุดรธานี

เพชรรัตน์ สัตติ¹⁾ บุษราภรณ์ ไตรยพันธ์¹⁾ เกศลิน คำควร¹⁾ มานน เชี่ยวประจวบ^{*2)}

1)สาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2)สาขาวิชาการจัดการทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*

E-mail : manon112233@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บริบทชุมชน ศักยภาพ และการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว อุทยานประวัติศาสตร์ “ภูพระบาท” ซึ่งใช้วิธีเลือกตัวอย่างตามสะดวก โดยแบ่งตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้แก่ เจ้าหน้าที่ภายในอุทยาน เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพาน ผู้นำชุมชน และ ประชาชนชาวบ้าน กลุ่มที่ 2 นักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน

ผลการศึกษาพบว่า วิถีชีวิตของชาวบ้านห่างเหินจากอุทยาน แต่ชาวบ้านจะให้ความร่วมมือกับทางการเป็นอย่างดี โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพานเป็นแกนนำในการส่งเสริมกิจกรรมระหว่างชุมชนภายในท้องถิ่นกับทางอุทยาน จากการประเมินศักยภาพ อุทยานประวัติศาสตร์ “ภูพระบาท” มีศักยภาพปานกลาง มีความวิกฤตและความเสื่อมโทรมปานกลาง ซึ่งจะต้องเร่งพัฒนาการท่องเที่ยว โดยเฉพาะประเด็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และ คุณค่าทางธรรมชาติซึ่งมีความสัมพันธ์กับการชักชวนให้คนอื่นมาเที่ยวในระดับ สูง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) 0.72 และ 0.71 ตามลำดับ และมีความสัมพันธ์กับการกลับมาเที่ยวที่นี้อีกครั้งในระดับสูง และปานกลาง โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) 0.65 และ 0.58 ตามลำดับ ประเด็นที่มีความสัมพันธ์รองลงมา และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจค่อนข้างน้อย ได้แก่ การบริการของพนักงานขายร้านขายของฝาก/ของที่ระลึก, ความสะดวกในการหาอาหารและเครื่องดื่ม, การบริการของพนักงานภายในร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม, ความรวดเร็วในการบริการ ภายในร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม, ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ และ ป้ายบอกทางในการเดินทาง

Win50043

การศึกษาคูณวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี

นุชนารถ สีมะยงค์¹⁾ เทวิกา บุญเลิศ¹⁾
วิไลวรรณ ชำนิยันต์¹⁾ นิษา ศักดิ์ชูวงศ์^{*2)}

1) สาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

2) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*

E-mail : bababorbor50@hotmail.com

บทคัดย่อ

วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ชนบทรรมนิยมประเพณี ศิลปะภาพวาด โบราณสถานและงานหัตถกรรมที่ได้รับการสืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษจนถึงปัจจุบันถือว่าเป็นทุนทางวัฒนธรรมมีคุณค่าและความส่งเสริมให้มีการสืบทอดถึงคนรุ่นหลัง โดยนำมาแปรรูปในรูปแบบเฉพาะของสินค้าทางวัฒนธรรมและมีการผลิตซ้ำเพื่อตอบสนองความต้องการผู้บริโภคในแหล่งท่องเที่ยวตามกฎเกณฑ์สังคมวัฒนธรรมจึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนในอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท รูปแบบของสินค้าทางวัฒนธรรมในอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทและความต้องการสินค้าทางวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวที่ซื้อสินค้าจากอุทยาน ประวัติศาสตร์

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเริ่มจากศึกษามรดกทางวัฒนธรรมของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาทเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบสินค้าทางวัฒนธรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าทางวัฒนธรรม

การดำเนินงานวิจัยแบบสัมภาษณ์ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสนทนากลุ่ม คณะวิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้ศึกษาจากเจ้าหน้าที่อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท ชาวบ้านชุมชนบ้านดัว และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมของอุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท รูปแบบสินค้าทางวัฒนธรรม และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าทางวัฒนธรรม ซึ่งพบว่ามรดกทางวัฒนธรรมได้รับการสืบทอดมาจากโบราณสถานผสมผสานกับนิทานพื้นบ้าน รูปแบบของสินค้าทางวัฒนธรรมส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าประเภทหัตถกรรมของท้องถิ่นที่แสดงเอกลักษณ์ความเป็นอยู่ของท้องถิ่นโดยใช้วัสดุที่หาได้ภายในท้องถิ่นและ